

23 MINUUTTIA HELVETISSÄ

Bill Wiese

Suomentanut Reija Becks

Puhe on kirjoitettu audio-CD:ltä, ei Bill Wiesen kirjan pohjalta.

Kokemuksen helvetistä Bill Wiese sai 23 Marraskuuta 1998.

Saatte kuulla näyn helvetistä, mutta mikä vieläkin tärkeämpää, saatte kuulla näyn, joka kertoo läheisestä suhteesta Jeesukseen Kristuksen ja rakkaudesta, jota Hän tuntee koko maailmaa kohtaan. Bill kävi helvetissä. Bill ei ollut siellä vain satunnainen tarkkailija, niin kuin hyvin monet ihmiset ovat aidoissa helvetissä koskevissa näyissään olleet, vaan hän koki helvetin kärsimyksiä noin puoli tuntia ilman pienintäkään toivoa päästä koskaan pois sieltä. Bill ja hänen vaimonsa ovat syvästi sitoutuneita Jeesukseen Kristukseen, Jumalan työhön ja Pyhän Hengen johdossa olemiseen. Tekin tulette pitämään Billistä. Olkaa ystävälliset ja toivottakaa tervetulleiksi Bill ja Annette Wiese.”

Bill Wiese:

”On kunnia saada olla täällä. Koko tämä matka on ollut valtava siunaus meille. Olemme kiinteistöväylitysalalla. Emme tee tätä työksemme. Emme tee tätä rahasta. Tiedämme vain, että Jumala on kehottanut meitä kertomaan maailmalle Hänen rakkaudestaan ihmisiä kohtaan ja paikasta, jonne Hän ei halua yhdenkään luotunsa joutuvan. Joten siksi olemme täällä. Ajan takia lyhennän todistustani ja menen suoraan asiaan.

Mutta ensin haluan tarttua pariin seikkaan, joita saatat pohtia mielessäsi. Ensimmäinen kysymys, joka minun mieleeni nousi – jos olisin kuuntelemassa tätä todistusta – olisi: ”*Kuinka tiedät, ettei se mitä koit, ollut vain unta? Pahaa unta?*” Tähän voin sanoa ensiksikin sen, että minä olin irtautunut ruumiistani. Näin ruumiini makaamassa lattialla, kun palasin takaisin. Näin ollen tiedän varmasti, että kokemukseni aikana olin poissa ruumiistani. Jotkut kristityt ovat sanoneet, että ”*Eihän kristitty voi poistua ruumiistaan*”, mutta se ei ole oikein. Toisen korinttolaiskirjeen 12. luvussa, 2. jakeessa Paavali kertoo, kuinka hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen, ja sanoo: ”*Oliko hän ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä.*” Joten jos Paavali ei tiennyt, sen täytyy tarkoittaa, että sellainen on mahdollista. Ja lisäksi jakeessa 1 hän sanoo sen olleen näky, joten uskon, että kokemukseni voidaan luokitella näyksi.

Job 7:14:ssä sanotaan: ”*sinä kauhistutat minua unilla ja pelästyvät minua näyillä*”. Juuri näin Herra teki, pelästytti minua näyllä. Lisäksi sen jälkeen minulta meni vuosi, ennen kuin tyynnyin ja olin taas kuin normaalit ihmiset. Järkytyin niin perin pohjin, jouduin niin pois tolaltani kokemani pelon takia, että se on muuttanut täysin, miten suhtaudun todistamiseen. Täysmuutos on myös tullut kiittollisuuteeni siitä, että Jumala on pelastanut meidät siitä kaikesta.

Pyydän nyt vaimoani kertomaan lyhyesti, mitä tapahtui, kun hän löysi minut olohuoneesta, koska en itse muista siitä. Haluan siis hänen sanovan muutaman sanan. Ole hyvä.”

Billin vaimo Annette:

”Kello oli yöllä noin 23 yli 3, kun heräsin. Muistan sen, koska katsoin digitaalista kelloamme, ja huomasin, ettei Bill ollutkaan vieressäni, ja kuulin huutoa olohuoneesta. Lähdin sinne eteistä pitkin. Löysin mieheni sellaisessa tilassa, etten ollut koskaan ennen nähnyt häntä sellaisena. Kun Billin oppii tuntemaan, tietää, että hän on luonteeltaan hyvin tasainen ja tyyni, kuin viilipytty. Hän ei ole sen tyyppinen, että kiihtyisi tai joutuisi tunnekuohun valtaan mistään, ellei Jumala sitä aiheuta joskus. Joka tapauksessa näin hänet siinä syvästi järkyttyneenä, kirjaimellisesti traumaattisessa tilassa, pitelemässä päätään molemmin käsin, huutaen ja kiljuen. Hän oli olohuoneen lattialla sikiöasennossa. En tiennyt, mitä tehdä. Luulin, että hän oli saanut sydänkohtauksen. Aloin rukoilla, ja hän huusi: *”Rukoile, että Herra ottaa sen pois mielestäni! Herra vei minut helvettiin. Aivan kuin ruumiini olisi kuolemaisillaan. En kestä tätä!* Ryhdyin taas rukoilemaan hänen puolestaan, ja noin kymmenen, kahdenkymmenen minuutin päästä hän alkoi rauhoittua. Hän oli kirjaimellisesti traumaattisessa tilassa, sellaisessa kuin ne, jotka ovat olleet Vietnamin sodassa ja kokevat sitä uudelleen tai ne, jotka ovat joutuneet kamalään auto-onnettomuuteen ja elävät sitä uudelleen. Ei se ollut vain sellaista, kun joku on nähnyt painajaisen ja herää siitä. Tästä halusin todistaa teille.”

Bill Wiese:

”Olen niin siunattu; minulla on hyvä vaimo. Olen todella kiitollinen Jumalalle. Olen ollut naimisissa neljä vuotta ja tuntenut Annetten kuusi vuotta, ja täytyy sanoa, että nämä ovat olleet elämäni parhaimmat kuusi vuotta, joten ylistys Jumalalle.

Helveti-kokemukseni jälkeen halusin saada selville, oliko Raamatussa ketään, joka on kokenut samaa. Aloin siis tutkia asiaa. Kuuntelen usein Chuck Missleriä, tunnettua raamatunopettajaa, joka on varsin oppinut mies, ja hän on sanonut, että Joona oli kokenut helvetin. Joona 2:3:ssa sanotaan, että: *”Tuonelan kohdussa minä huusin apua.”* Ja Joona 2:7:ssä sanotaan: *”maan salvat sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä nostit minun henkeni ylös haudasta”*. Näin ollen Raamatussa oli ainakin joku, joka koki helvetin: Joona.

Koska kasvoin Calvary Chapelin alkuaikoina, olin oppinut, että kaikki hengelliset kokemukset, jotka ihminen käy läpi, pitäisi jo löytyä Jumalan sanasta. Tiesin, että jos kokemani oli totta, se olisi jo Raamatussa. Aloin siis tutkia, ja löysin yli 400 sanankohtaa, jotka kuvaavat kaikkea näkemääni, kuulemaani, tuntemaani, kaikenlaista helvettiin liittyvää. Se mitä koin, on jo kuvattu Raamatussa, joten kaikki, mitä kerron teille, löytyy jo sieltä. Samalla kun kerron todistustani, annan viittauksia joihinkin näistä sanankohdista. En voi siteerata kaikkia 400:aa, mutta joitain niistä. Sain myös selville, että noin neljällätoista muullakin ihmisellä on kokemus jostakin osasta helvettiä. Useimmat näistä olivat kuolemanraajakokemuksia: ihmiset olivat olleet kuolemassa sairaalassa, ja heidät oli palautettu takaisin elämään.

No, nyt nopeasti asiaan. Vaimoni ja minä olimme sunnuntai-illan rukouskokouksessa, johon aina osallistumme pastoreidemme kanssa. Palasimme kotiin aivan tavalliseen tapaan illalla ja menimme nukkumaan. Noin kolmen aikaan yöllä minut vietiin helvettiin. En tiennyt, kuinka jouduin sinne, ennen kuin palasin. Silloin Herra selitti sen. Minut vain jätettiin vankityrmään, joka oli aivan kuin tavallinen tyrmä, voit kuvitella. Siinä oli jykevät, rosoiset kiviseinät ja ovesa kalterit. En tiennyt vielä, missä olin. Tiesin vain, että siellä oli erittäin kuuma, hirvittävän kuuma. Oli niin kuuma, etten voinut uskoa olevani vielä hengissä. Tuntui, että minun olisi pitänyt tuhoutua sellaisessa kuumuudessa, mutta olin yhä hengissä. Huoneessa oli hetken aikaa valoisaa, ja uskon sen johtuneen Herran läsnäolosta, jotta näkisin ympärilläni paremmin, mutta sitten, noin minuutin päästä, tuli pimeää.

Jesaja 24:22 sanoo: *”Heidät kootaan sidottuina vankikuoppaan ja suljetaan vankeuteen”*.

Sananlaskut 7:27 kertoo: *”Hänen majastaan käyvät tuonelan tiet, jotka vievät alas kuoleman kammioihin”*.

”Kammiot” tarkoittavat huoneita. Näin ollen osassa helvettiä on vankityrmiä, huoneita, tulisia kuoppia ja suuria alueita tulta, mutta minä olin silloin siis vain tyrmässä.

Myös Joona 2:6 sanoo *"maan salvat sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti..."*

Ja Job 17:16: *"Ne astuvat alas tuonelan salpojen taa..."*

Joten jälleen kaikki, mitä näin, oli Raamatussa. Kivistä puhutaan Jesajan kirjassa 14:19.

Olin vankityrmässä, ja siellä oli kanssani myös neljä olentoa. Silloin en tiennyt niiden olevan demoneita, koska jouduin sinne pelastumattomana henkilönä. Jumala otti pois mielestäni, että olin kristitty. En ymmärtänyt miksi, mutta Hän selitti minulle paluumatkalla. En tajunnut olentojen olevan demoneita. Ne olivat valtavia, 3,5 – 4 m pitkiä. Yksi demoni näkyy videolla. Videolla todistavista henkilöistä yksi näki saman demonin kuin minä, joten voit katsoa, miltä se todella näyttää. Siitä on erittäin hyvä kuva videolla siinä kohdassa, missä miestä ollaan kiskomassa helvettiin. Se on Kenneth Haginin todistuksessa.

Olento oli kauttaaltaan suomuinen. Sillä oli jättimäiset leuat ja valtavat hampaat, ulos pistävät kynnet ja silmät syvällä kuopissaan. Oliot olivat suunnattoman suuria. Toinen näytti aivan erilaiselta. Sillä oli veitsenteräviä eviä yltymperi, yksi pitkä käsi ja epäsuhtaiset jalat. Kaikki oli epämuodostunutta ja väknyttä ja epäsuhtaista, epäsymmetristä: yksi käsi pitkä ja toinen lyhyt. Ne olivat oudon näköisiä otuksia, kamalan, kamalan näköisiä olioita.

Ne rienasivat Jumalaa. Ne kirosivat Jumalaa koko ajan. Ihmettelin: *"Miksi ne kiroavat Jumalaa? Miksi ne vihaavat Jumalaa niin paljon?"* Sitten ne käänsivät huomionsa minuun ja tunsin, että samalla tavoin kuin ne vihasivat Jumalaa, ne vihasivat myös minua, ja ajattelin taas: *"Miksi ne vihaavat minua? En ole tehnyt niille mitään."* Ne vihasivat minua sellaisella vihalla, jota en ole koskaan kokenut maan päällä. Se oli paljon enemmän, kuin miten ihminen kykenee vihaamaan. Ne vihasivat minua kertakaikkisesti, ja tiesin, että ne oli määrätty kiduttamaan minua.

Kerron joistakin sellaisista siellä olleista asioista, joista en tiedä, miten saatoin olla perillä niistä. Helvetissä aistit ovat herkemmat, olet tietoisempi asioista, kuin mitä fyysiset ruumiimme tietävät. Olin tietoinen etäisyyksistä, ajasta jne. paljon suuremmassa määrin kuin täällä. Tiesin, että nämä oliot oli määrätty minua varten, kiduttamaan minua ikuisesti tässä paikassa.

Makasin tyrmän lattialla eikä minulla ollut lainkaan voimia kehossani. Ihmettelin: *"Miksi pystyn tuskin edes liikahtamaan, mikä minua vaivaa?"* Tiedostin, että voimani olivat tipotiessään ja makasin siellä vain avuttomana. Demoni kahmaisi minut ylös ja paiskasi seinään niin kuin juomalasin. Se vain nappasi minut niin kuin lasin. Niin kevyt olin, tai se oli niin voimakas. Se paiskasi minut seinään, ja joka ainoa luu kehossani murtui. Tunsin kivun! Lojuin taas vain lattialla, huutaen armoa, mutta näillä olioilla ei ole yhtään armoa, ei tippaakaan.

Demoni kaappasi minut ylös, ja toinen raastoi veitsenterävillä kynsillään lihani irti. Se repi lihani irti, eikä välittänyt hitusen vertaa tästä kehosta, jonka Jumala oli niin ihmeellisesti valmistanut. Se vihasi minua niin hillittömästi. Ihmettelin: *"Miksi olen elossa, miksi elän tällaista? En käsitä, miksi en ole jo kuollut."* Lihani roikkui suikaleina. Verta ei näkynyt, vain roikkuvaa lihaa, koska elämä on veressä eikä helvetissä ole elämää. Eikä helvetissä ole liioin vettä.

Jesaja 14: 9-10 sanoo:

Tuonela tuolla alhaalla liikkuu sinun tähtesi, ottaaksensa sinut vastaan, kun tulet. Se herättää haamut sinun tähtesi, kaikki maan johtomiehet, nostattaa valtaistuimiltaan kaikki kansojen kuninkaats. Kaikki he lausuvat ja sanovat sinulle: 'Myös sinä olet riutunut niin kuin mekin, olet tullut meidän kaltaiseksemme.'

Psalmi 88:4

Minut luetaan hautaan [englanninkielisessä käännöksessä 'the pit', tuonela, helvetti, hornan kuilu] menevien joukkoon, minä olen kuin mies, jolta voima on poissa.

Tiedämme, että paholaisella on voimia. Markuksen evankeliumissa 5:1-4 kerrotaan demonin vallassa olevasta miehestä, joka juoksee hautaluolista:

He tulivat toiselle puolen järveä Gerasan alueelle. Heti kun Jeesus nousi veneestä, häntä vastaan tuli hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki. Mies asusti haudoissa, eikä kukaan pystynyt enää köyttämään eikä kahlehtimaan häntä. Monet kerrat hänet oli kahlittu sekä käsistä että jaloista, mutta hän oli särkenyt kahleet ja katkonut köydet, eikä kukaan kyennyt hillitsemään häntä.

Miestä ei kyetty sitomaan, hän oli pirstonut kahleet. Kuitenkin hän oli vain ihminen, jolla oli riivaajan voimia. Uskoakseni vankityrmässä minua kiduttaneilla demoneilla oli noin tuhat kertaa enemmän voimia kuin ihmisellä. Joten vaikka omat luonnolliset voimani olisivat olleet tallella, en siltikään olisi pystynyt torjumaan demoneita. Olin siis täysin niiden armoilla, ja armoahan niillä ei ole. Helvetissä elämästäsi määräävät demonit.

Demonien ja helvetin löyhkä oli hirvittävä. En pysty edes kuvailemaan sitä. Siellä lemusi palava liha ja rikki. Demonit löyhkäsivät kuin avoviemäri, ällöttävä mätä liha, pilaantuneet munat, hapantunut maito ja mitä vielä voitkin kuvitella. Laita nämä yhteen, kerro tuhannella ja tuo nenäsi alle. Sitä siellä on hengitettävä. Löyhkä oli niin myrkyllistä, että se tappaisi, jos sitä pitäisi vetää sisään maanpäälliseen kehoomme. Ihmettelin: ”Miten voin olla elossa tässä löyhkässä, se on niin kammottava?” Kuitenkaan siellä ei kuolla, sitä on vain kärsittävä.

Demonien pilkka, se että ne häpäisivät Jumalaa, mainitaan Hesekielissä 22:26. ”...minä tulen häväistyksi heidän keskellensä.”

”Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sitä, mikä on minulle pyhitetty, eivät tee erotusta pyhän ja epäpyhän välillä, eivät tee tiettäväksi, mikä on saastaista, mikä puhdasta, ja sulkevat silmänsä minun sapateiltani, niin että minä tulen häväistyksi heidän keskellensä.”

Häpäiseminen, halventava karkea kielenkäyttö ja rienaukset – näitä helvetissä joutuu kokemaan.

Siihen, miten demonit kiduttivat minua, viitataan 5 Moos. 32:22-24:ssä:

”Sillä minun vihani tuli on syttynyt, ja se leimuaa tuonelan syvyyksiin saakka; se kuluttaa maan kasvunensa ja polttaa vuorten perustukset. Minä kasaan onnettomuuksia heidän päällensä, kaikki nuoleni minä heihin ammun. He nääntyvät nälkään ja menehtyvät ruttoon, kulkutautien poltteeseen; minä lähetän heidän kimppuunsa petojen hampaat ja tomussa matelevaisten myrkyn.”

Joten petojen hampaat ovat siellä vastassasi.

2 Sam. 22:6 sanoo:

Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

Miika 3:2 on mielenkiintoinen kohta, jossa filistealaiset, jotka vihaavat israelilaisia, sanovat:

...teidän, jotka vihaatte hyvää ja rakastatte paha, jotka raastatte ihmisten nahan heidän päältänsä ja lihan irti heidän luistansa...

Näin he tekivät juutalaisille. Se tapahtui luonnollisessa maailmassa, mutta mistä he saivat idean siihen? Se tulee helvetistä. Demonit toimivat niin. Entä armo? Armo on vain Taivaassa. Armo tulee Jumalalta, eikä paholainen tiedä mistään armosta, hän on täysin sitä vastaan. Psalmi 36:6 sanoo:

Herra, sinun armosi ulottuu taivaisiin, sinun totuutesi pilviin asti.

Vuorenvarmasti helvetissä ei ole armoa. Psalmi 74:20 sanoo:

Katso liittoasi. Sillä maan pimennot ovat väkivallan pesiä täynnä.

Se on julma, viheliäinen, kammottava paikka, jota on kärsittävä. Kaikkea tätä on vain kärsittävä.

Jumala on tehnyt ihmisestä luomakunnan korkeimman olennon, ja demonit ovat alimpia luotuja. Me ihmiset ahkeroimme päästäksemme elämässä eteenpäin, kehitämme itseämme, opiskelemme. Kuitenkin helvetissä demonit määräävät elämästäsi. Näiden olioiden älykkyysosamäärä on nolla. Ne ovat totaalisen tietämättömiä otuksia. Niiden tiedossa on vain, kuinka vihata Jumalaa ja sinua ja kuinka kiduttaa. Ne määräävät elämästäsi, etkä voi sille yhtään mitään.

Raamatussa on kohtia nöyryytyksestä, jota helvetissä joutuu kärsimään. ”Tuo olio määrää elämästäni, enkä voi estää sitä.” Jes. 5:13-15:

Sentähden minun kansani siirretään maastansa äkkiarvaamatta, sen ylhäiset kärsivät nälkää, ja sen remuava joukko nääntyy janoon. Sentähden tuonela levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi; ja sinne menee sen loisto, sen remuava ja pauhaava joukko, kaikki sen ilonpitäjät. Silloin ihminen masentuu ja mies painuu maahan, maahan painuvat ylpeitten silmät...

Jes. 57:9-16

Sinä kuljit kuninkaan tykö öljyinesi, runsaine voiteinesi; sinä lähetit sanansaattajasi kauas, laskeuduit alas tuonelaan asti. Sinä väsyit matkasi pituudesta, et kuitenkaan sanonut: "Turha vaiva!" Sinä sait elpynyttä voimaa, sentähden et heikoksi käynyt. Ketä sinä arkailit ja pelkäsit, koska vilpistelit etkä minua muistanut, et minusta välittänyt? Eikö niin: minä olen ollut vaiti aina ikiajoista asti, ja niin et sinä minua pelkää? Mutta minä ilmoitan, mitä on sinun vanhurskautesi ja sinun tekosi; ne eivät sinua auta. Kun sinä huudat, auttakoon sinua jumaliesi joukko! Mutta tuuli vie ne kaikki, henkäys ottaa ne pois. Mutta joka minuun turvaa, se perii maan ja ottaa omaksensa minun pyhän vuoreni. Hän sanoo: Tehkää, tehkää tie, tasoittakaa tie, poistakaa kompastuskivet minun kansani tieltä. Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi. Sillä en minä iankaiken riitele enkä vihastu ainiaaksi; muutoin henki nääntyisi minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka minä tehnyt olen.

Hesekiel 32:24

Siellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa on hänen hautansa ympärillä; kaikki tyynni surmattuja, miekkaan kaatuneita, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin, nuo, jotka levittivät kauhuansa elävien maassa, mutta saavat kantaa häpeänsä hautaanvaipuneitten [engl. käänn. tuonelaan menevien] parissa.

Se vain jatkuu ja jatkuu. Oli karmivaa, että elämästäsi määräävät nämä oliot, jotka eivät tunne tippaakaan armoa.

(Pimeys ja kirkuna helvetissä)

Makasin siis vankityrmässä, ja tuli pilkkopimeää, aivan sysipimeää. Tarkoitan pimeyttä, jollaista en ole koskaan ennen kokenut. Ja olen sentään ollut syvissä luolissa, tosi syvissä rautakaivoksissa Arizonassa. Helvetissä vallitsi pimeys, jota et voi edes kuvitella. Onnistuin ryömimään ulos. Kykenin vaivoin ryömimään, ja oliot ilmeisesti sallivat sen. Muistin, missä tyrmän ovi oli, joten ryömin sitä kohti tietäni tunnustellen, ja pääsin tyrmän ulkopuolelle. Katsoin johonkin suuntaan: pilkkopimeää. Kuulin vain kirkunaa. Miljardit ihmiset kirkuivat siellä. Tiesin, että ihmisiä oli miljardeittain. Ja ääni oli korviahuumaava. Jos olet joskus kuullut jonkun kirkuvan, tiedät – se on ärsyttävää. Jos kuulet miljardien ihmisten kirkuvan, et voi kuvitellakaan, miten se vaikuttaa mieleesi. Sitä ei yksinkertaisesti kestä. Pitelet korviasi, koska se on niin äänekästä ja tunkee läpi. Eikä kiljuntaa pääse pakoon.

Lisäksi pelko, joka sinut valtaa, on uskomaton. Kaikkialla vallitsee pelko. Siellä ei ole Jumalan läsnäoloa, joten on kärsittävä pelkoa ja kidutusta ja pimeyttä. Siellä ei näe mitään. Et edes näe, mitä on edessäsi. Raamatussa kerrotaan tästä pimeydestä Psalmissa 88:7.

Sinä olet laskenut minut syvimpään hautaan [engl. käänn. tuonelaan], pimeyteen, syviin kuiluihin.

Ilm. 16:10

Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja he pureskelivat kielensä rikki tuskissansa.

Juud. 1:13

... rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu.

Ja siellä vallitsee sellainen pimeys, johon voi koskea käsin, niin kuin 2 Moos. 10:21 kertoo:

Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee sellainen pimeys, että siihen voi käsin tarttua."

(Pelko helvetissä)

Minun on kerrottava teille, miten silmitöntä olikaan pelko, jota koin siellä. Se ottaa valtaansa. Olet ehkä joskus katsonut jotain kauhuelokuvaa ja tuntenut, kuinka pelko iskee kurkkuusi. Jos kerrot vähintäänkin tuhannella sen ja pidät sitä yllä – sellainen olo siellä on koko ajan! Ja minä satun tietämään jotakin pelosta. Nuoruudessa minulla oli tapana harrastaa lainelautailua. Ollessani hyvin nuori lautailimme kerran Cocoa Beachilla Floridassa, kun haiparvi ui ympärilleni. Yli 2,5-metrinen tiikerihai tuli ja haukkasi lainelautani keskeltä kahtia. Se sieppasi minua jalasta kiinni ja veti alas. Jalkani oli siis sen jättihain kidassa. En ollut kristitty silloin, vaan se tapahtui ennen kuin olin edes pelastunut. Yhtäkkiä hai päästi minusta irti. Tiedän, että Jumala avasi sen kidan. Mutta muutaman hetken ajan... pelko, joka sinut valtaa, se on kerta kaikkiaan musertava. Jos olet nähnyt elokuvan Tappajahai, sen aiheuttama pelko ei ole MITÄÄN verrattuna siihen, että todella elät ja koet niitä tapahtumia. Pelko oli kaameaa. Vieressäni oleva kaveri oli vain noin puolen metrin päässä, ja hai repäisi hänen jalkansa kokonaan irti! Hänet vedettiin rantaan, ja verta oli joka paikassa. Hän kirkui, eikä hänellä ollut jalkaa. Olen siis kokenut pelkoa, mutta se pelko ei ollut mitään, ei kerta kaikkiaan yhtikäs mitään verrattuna pelkoon, jota tunsin helvetissä. Niitä ei voi edes verrata. Luulen, että haiden hyökkäyksessä tuntemani pelko oli kuitenkin yksi suurimmista peloista, mitä maan päällä voi kokea.

Esimerkiksi siis tällaisia joutuu kärsimään helvetissä. Jesajassa 24:17 sanotaan:

Kauhu ja kuoppa ja paula on edessäsi, sinä maan asukas. Joka pakenee kauhun ääntä, se putoaa kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se puuttuu paulaan. Sillä korkeuden akkunat aukenevat ja maan perustukset järkkyvät.. [’kuoppa’ on engl. käännöksessä the pit, tuonela]

Amerikkalaisen *Nightline*-uutisohjelman toimittaja Ted Koppel teki puolitoista vuotta sitten jutun, jossa hän vieraili joissakin yhdysvaltalaisissa vankiloissa, yöpyen niissä. Hän hämmästyi, kuinka meluisaa niissä oli: hän ei pystynyt nukkumaan, koska kaikki kirkuivat minkä kurkusta lähti. Hän sanoi TV:ssä olleensa järkyttynyt siitä, että ihmiset vain kirkuivat ja ulvoivat läpi yön. Joten jopa maanpäällisissä vankiloissa ihmiset kirkuvat – kuinka paljon enemmän sitten helvetissä.

Job 18:14 kertoo siitä, miten jumalattomalle käy:

Hänet temmataan pois majastansa, turvastansa; hänet pannaan astumaan kauhujen kuninkaan tykö.

Paholainen tosiaanakin on kauhujen kuningas.

(Helvetin kolkkaus)

Olin nyt tyrmän ulkopuolella ja katsoin johonkin suuntaan. Näin tulenlieskoja noin 16 km päässä siitä, missä olin. Tiesin niiden olevan 16 km päässä. Noin viisi kilometriä leveästä tulisesta pätsistä nousi lieskoja, jotka valaisivat horisonttia sen verran, että saatoin nähdä hiukan helvetin maisemaa.

Pimeys oli erittäin sakeaa – se syö kaiken valon. Valoa oli kuitenkin riittävästi, että pystyin hahmottamaan ympäristöä jonkin verran. Se oli kärventyneen näköistä ja kolkkoa! Siellä ei ollut ainoatakaan vihreää kasvinlehteä, ei minkäänlaista elämää, vain kiveä, maata ja sysimusta taivas, ja taivaalla näkyi savusumua. Lieskat olivat todella korkeita, joten pystyin näkemään vähän. 5. Moos. 29:22,23 sanoo:

... näkevät sen maan vaivat ja ne sairaudet, joilla Herra sitä rasittaa, tulikiven ja suolan, kun koko maa on poltettu, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva eikä siitä ruohonkortta nouse - niinkuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun Herra vihassaan ja kiivastuksessaan ne hävitti -

Helvetissä ei ole mitään elämää. Tuntuu oudolta olla maailmassa, jossa ei ole elämää. Täällä saamme nauttia puista ja raikkaasta ilmasta, mutta siellä kaikki on tyystin kuollutta.

(Kuumuus)

Kuumuus oli niin polttavaa, ettei sitä voi edes kuvailla. 5 Moos. 32:24 sanoo englanninkielisen käännöksen mukaan:

He nääntyvät nälkään ja menehtyvät polttavaan kuumuuteen ja heille tulee katkera tuho; minä lähetän myös heidän kimppuunsa petojen hampaat ja tomussa matelevaisten myrkyn.

Juuda 1:7

... samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lianhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta.

Psalmi 11:6

Hän antaa sataa jumalattomien päälle pauloja, tulta ja tulikiveä; polttava tuuli on heidän maljansa osa.

Tällaista tapahtuu helvetissä. Siellä on hirvittävän kuuma. Kaiken tämän pitäisi tappaa sinut, mutta et kuole! Minun oli vain jatkettava kaiken sen kärsimistä. Kaipasin mielenrauhaa, halusin paeta kirkunaa ja päästä pois sieltä. Se on kuin silloin, kun raskaan päivän jälkeen haluaa mennä illalla kotiin, haluaa vain päästä rauhoittumaan. Siellä joutui sietämään kaikkea sitä kirkunaa ja kidutusta. Eikä siitä pääse eroon ikinä, ei koskaan. Jesaja 57:21 sanoo

Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

Lisäksi siellä ollaan alasti. Vielä sitäkin on kärsittävä. Häpeää! Hesekiel 32:24 kertoo häpeästä siellä näin:

Siellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa on hänen hautansa ympärillä; kaikki tynni surmattuja, miekkaan kaatuneita, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin, nuo, jotka levittivät kauhuansa elävien maassa, mutta saavat kantaa häpeänsä hautaanvaipuneitten [engl. käänn. tuonelaan menevien] parissa.

Ja Job 26:6 sanoo:

Paljaana on tuonela hänen edesssä, eikä ole manalalla peitetä.

Tämä tarkoittaa, että Jumala näkee helvettiin, se on näkyvissä Hänelle. Lisäksi siellä ollaan alasti. Sitäkin on siellä kärsittävä.

(Kuivuus)

Helvetissä ei ole lainkaan vettä, ei tippaakaan. Ilmassa ei ole kosteutta eikä vettä missään muodossa. Siellä on niin kuivaa, että kaipaat epätoivoisesti edes yhtä vesipisaraa. Juuri niin kuin Raamatussa sanotaan, Luuk. 16:23-24:

Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'

Aabraham aloitti: ”Poikani, muista”, ja sitten rikas mies vuorostaan puhui veljistään. Hän halusi Lasaruksen edes kastavan sormenpäänsä veteen, jotta saisi edes yhden pisaran. Yksi pisarakin olisi ollut kallisarvoinen, mutta siellä ei saa ainoatakaan ikinä, ei koskaan. On vaikea kuvitella, miten kuiva suu on. Jos voit kuvitella juoksevasi maratonia jossain kuumassa hiekkaerämaassa suu rutikuivana, ja sitä jatkuu päiväkausia, totaalinen kuivuus vain jatkuu ja janoat epätoivoisesti edes yhtä vesipisaraa – sellaista se on.

Toinen seikka, joka tästä sanankohdasta käy ilmi, on se, että heidän välillään on syvä, ylipääsemätön kuilu, joka erottaa paratiisin ja tuonelan. Rikas mies näki kaukana Aabrahamin. Kuinka hän luonnollisessa mielessä ajateltuna saattoi tunnistaa Lasaruksen ja Aabrahamin? Hän ei ensinnäkään ollut koskaan tavannut Aabrahamia ja kun sitten näkee jonkun ihmisen niin kaukaa, ei todella voi tietää, kuka tämä on. Helvetissä kuitenkin vain tietää joitakin asioita. Kuten sanoin, tietää syvyyksiä, kuinka kaukana jokin on ja niin edelleen.

Sitten toinen demoneista tarttui minuun, kiskaisi minut takaisin tyrmään ja aloitti taas kidutukset, joista puhuminen inhottaa minua todella, koska en halua joutua elämään uudelleen mielessäni sitä piinaa. Ne rupesivat

murskaamaan kalloani. Yksi demoni tarttui minuun ja yritti musertaa pääni. Kiljuin ja anoin armoa, mutta ei armoa! Suunnilleen tässä vaiheessa toinen tarttui käsivarteeni ja toinen jalkaani aikoen repiä irti raajani. Ajattelin: ”En kestä tätä, en kestä tätä!”

(Pätsin äärellä)

Aivan yhtäkkiä joku tarttui minuun ja veti pois tyrmästä. Tiedän, että se oli Herra, mutta silloin en tiennyt sitä. Olin siellä pelastumattomana henkilönä, joten en tiennyt tällaisia asioita. Jouduin sinne, aivan kuin en olisi koskaan vastaanottanut Herraa. Minut asetettiin sen pätsin ääreen, jonka olin nähnyt. Seisoin sen vierellä. Olin alhaalla onkalossa, kuin jättimäisessä luolassa, josta johti tunneli ylöspäin.

Pätsin vierellä saatoin nähdä lieskojen läpi juuri sen verran, että erotin ihmishahmoja, kiljuvia ihmisiä tuleessa, kiljumassa armoa, palamassa siellä! Tiesin, etten halunnut joutua sinne. Tuska, jota jo olin kärsinyt, oli tarpeeksi pahaa, mutta tiesin, että pätsin kuumuus oli vielä pahempaa. Ihmiset anelivat päästä pois.

Pätsin reunoilla oli yltympäri isokokoisia olioita, ja kun ihmiset ryömivät ylös yrittäen päästä pois, heidät sysättiin takaisin tuleen, eikä heidän sallittu tulla pois. Ajattelin: ”Voi, tämä paikka on niin kauhea, niin kauhea, niin kauhea ja hirvittävä.”

Koet kaikkea tätä yhtä aikaa: sinulla on jano, sinulla on nälkä ja olet lopen uupunut. Helvetissä ei voi nukkuakaan. Siellä tarvitsee unta samalla tavalla kuin nyt. Kehosi vaatii unta. Ilm. 14:11 sanoo:

Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä...

Et pääse koskaan nukkumaan. Voit kuvitella, millaista on, kun ei koskaan saa nukkua.

Vedestä Sakarja 9:11 sanoo näin:

Ja myös sinun vankisi minä sinun liittosi veren tähden päästän pois vedettömästä kuopasta.

Helvetissä ei ole lainkaan vettä, ei ollenkaan.

Tiesin, että helvetti sijaitsee maapallon keskustassa. Siellä se on, maapallon keskustassa. Tiesin olevani noin 5 900 kilometrin syvyydessä maan alla. Tiedämme, että maapallon läpimitta on 13 000 kilometriä. Puoliväli olisi noin 6 000 km. Olin noin 5 900 kilometrin syvyydessä. Efesolaiskirjeessä 4:9 sanotaan, että Jeesus astui alas, maan alimpiin paikkoihin.

4 Moos. 16:32 kertoo:

... ja maa avasi kitansa ja nielaisi heidät, heidän asuntonsa, kaiken Koorahin väen ja kaikki heidän tavaransa.

Siellä helvetti on juuri nyt. Myöhemmin helvetti ja kuolema heitetään tuliseen järveen ja sitten ulos pimeyteen. Se tapahtuu tuomiopäivän jälkeen, mutta nyt helvetti on maapallon sisällä.

(Demonit)

Olin pätsin vierellä ja näin seinämällä yltympäri rivissä paljon demoneja, kaiken kokoisia ja muotoisia, epämuodostuneita, rumia olioita – voit kuvitella. Ne olivat väkkyröitä, epämuodostuneita otuksia, valtavia ja pieniä. Siellä oli valtavia puolitoistametrisiä jättiläishämähäkkejä, rottia, käärmeitä ja matoja, koska Raamatussahan kerrotaan, kuinka toukat ovat peittonasi (Jes 14:11). Siellä on kaikenlaisia vastenmielisiä olioita joka puolella, ja näytti siltä, että ne oli kahlehdittu seiniin. Ihmettelin, miksi ne oli kahlittu seiniin. En käsittänyt sitä, mutta Juudan kirjassa 1:6 sanotaan näin:

"ja että hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa säilytettäväksi suuren päivän tuomioon;"

Joten ehkä näin tätä, en tiedä, mutta siltä se vaikutti. Olin helpottunut, sillä en halunnut niiden käyvän kimppuuni. Ne kaikki vihasivat minua silmittömästi! Sitäkään en ymmärtänyt. Ne eivät olleet pelkästään otuksia, vaan ne vihasivat ihmiskuntaa. Olin siis tyytyväinen, että ne oli kytketty kiinni seinään.

Ryhdyin nousemaan tunnelia ylös, pois liekehtivän pätsin luota. Pian tuli pimeämpää, mutta pystyin näkemään seinämällä olevat demonit. Ne olivat pelottavan voimakkaita. Mietin, kuka pystyisi torjumaan nämä oliot – kukaan ei pystyisi taistelemaan niitä vastaan. Jopa pelkokin oli niin musertava. En edes kyennyt kestäämään sitä pelkoakaan.

(Ei toivoa)

Pahempaa, vielä pahempaa kuin kaikki kidutukset oli helvetissä se, että ensinnäkin tiesin maan päällä olevan elämän jatkuvan, ja ettei ihmisillä, useimmilla heistä, ollut aavistustakaan siitä, että alhaalla oleva maailma oli edes olemassa! He eivät edes tiedä, että tämä alhaalla oleva maailma on todellinen ja että miljardit ihmiset kärsivät ja kerjäävät vielä yhtä mahdollisuutta, että saisivat tilaisuuden päästä pois. Kuitenkaan he eivät ikinä saa mahdollisuutta päästä pois ja ovat vihaisia itselleen, etteivät käyttäneet tilaisuuttaan hyväkseen ja vastaanottaneet Jeesusta, vaan joutuvat olemaan siellä ikuisesti.

Pahinta helvetissä oli se, ettei ollut kerta kaikkiaan mitään toivoa päästä koskaan pois. Ymmärsin sen. Käsitin ikuisuuden. Pystyin tajuamaan ikuisuuden. Täällä maan päällä emme aivan kykene käsittämään sitä täysin. Mutta siellä ymmärsin sen. Tiesin, että olisin siellä aina ja ikuisesti, eikä minulla ollut mitään toivoa pois pääsystä. Ajattelin vaimoani. En koskaan enää tapaisi vaimoani! Olen aina sanonut hänelle, että jos joskus joutuisimme eroon esimerkiksi maanjäristyksessä tai jonkin muun kamaluuden takia, etsisin hänet, tulisin hänen luokseen. ”Etsin sinut, jos joskus kadotamme toisemme”, sanoin. Mutta täällä en voinut päästä hänen luokseen. En näkisi häntä enää koskaan. Hänellä ei olisi ikinä aavistustakaan, missä minä olin, enkä voisi enää ikinä puhua hänelle. Ajatus vaivasi minua hirvittäväällä tavalla! En voisi puhua hänelle, päästä hänen luokseen, eikä hän tietäisi, missä olin, eikä ollut toivoakaan, että pääsisin koskaan pois! Helvetissä käsität, ettet pääse sieltä koskaan pois, et koskaan! Maan päällähän on aina toivoa. Jopa keskitysleireille joutuneilla ihmisillä oli toivoa pois pääsystä, tai ainakin kuolemasta, joka korjaisi heidät pois. Emme ole koskaan kokeneet täysin toivotonta tilannetta. Jesaja 38:18 sanoo:

"Ne, jotka syvyyteen joutuvat, eivät voi turvautua uskollisuuteesi [totuuteesi, engl. käänn.]."

Siellä ei ole toivoa, ja totuus on Jeesus. Hän on totuus.

(Jeesus ilmestyy)

Olin siis tässä vaiheessa nousemassa tunnelia ylöspäin ja olin aivan kammon vallassa, toivottomasti kadotettu ja peloissani niiden demoneiden takia. Yhtäkkiä, aivan äkkiarvaamatta, Jeesus ilmestyi! Ylistys Herralle, Jeesus ilmestyi. Kirkkaus valaisi paikan. Näin vain Hänen ääri viivansa, miehen ääri viivat. En pystynyt näkemään Hänen kasvojaan, valo oli niin kirkas. Katsoin vain valoa kohti ja näin Hänen hahmonsaa. Putosin polvilleni, alas lysähtäen. En voinut muuta kuin palvoa Häntä. Olin niin kiitollinen. Hetki sitten olin ikuisesti kadotettu ja nyt odottamatta sain tulla pois sieltä, koska olin jo ottanut vastaan Jeesuksen. Muut eivät pääse pois, mutta minä pääsin, koska olin jo pelastettu. Tiesin ja ymmärsin, ettei siitä paikasta ollut mitään muuta tietä ulos kuin vain Jeesus. Hän on ainoa tie, jota kulkea, jottei joudu sinne.

Ilmestyskirjassa 1:16 kerrotaan, että kun Johannes kävi taivaassa ja näki Jeesuksen, tämän kasvot olivat kuin loistava keskipäivän aurinko. Ja kun hän näki Jeesuksen, hän lankesi tämän jalkojen juureen kuin kuolleena.

Minä tein täsmälleen niin. Vajosin Hänen jalkojensa juureen kuin kuollut. Luulisi, että minulla olisi ollut esittää miljoona kysymystä Hänelle, mutta kun olet siinä, et voi muuta kuin palvoa Häntä ja ylistää Hänen pyhää nimeään ja kiittää Häntä siitä, mistä Hän pelasti meidät.

Kun olin tyyntynyt, ainakin sen verran, että saatoin alkaa muodostaa ajatuksia, aioin sanoa Herralle – vaikka en edes usko, että kysyin Häneltä ääneen, ajattelin vain kysymyksen ja Hän vastasi minulle – kysyin: ”*Herra, miksi lähetit minut tähän paikkaan? Miksi lähetit minut tänne?*” Hän vastasi minulle: ”*Koska ihmiset eivät usko, että tämä paikka on olemassa. Jopa jotkut minun omistani eivät usko tämän paikan olevan todellinen.*” Järkytyin tästä vastauksesta. Minä luulin, että jokainen kristitty varmasti uskoo helvettiin. Mutta kaikki eivät usko palavaan helvettiin kirjaimellisesti. Kysyin Herralta: ”*Miksi valitsit minut?*” Hän ei kuitenkaan vastannut kysymykseeni.

Minulla ei ole aavistustakaan, miksi Hän valitsi minut menemään sinne. Minä olen vähiten todennäköinen henkilö menemään siihen paikkaan. Vaimoni ja minä inhoamme pahoja elokuvia. Vihaamme kaikkea pahaa. En edes pidä kesästä, vielä vähemmän helteestä. Helvetissä on törkyistä. Siellä ei ole järjestystä. Siellä vallitsee kaaos, epäjärjestys ja iljettävyys. Ja minä pidän kaikesta, mikä on järjestyksessä ja erinomaista. Herra ei vastannut siihen kysymykseeni. Hän sanoi minulle: ”*Mene kertomaan ihmisille, että vihaan tätä paikkaa, että minun tahtoni ei ole, että yksikään luoduistani joutuu tähän paikkaan, ei yksikään! En koskaan valmistanut tätä ihmiselle. Tämä valmistettiin pahalaiselle ja hänen enkeleilleen. Sinun on mentävä kertomaan heille! Minä olen antanut sinulle suun, mene ja kerro heille.*”

Ajattelin itsekseni: ”*Mutta Herra, minua ei uskota. He luulevat, että olen hullu tai että näin painajaista.*” Eikö niin luulisi, vai mitä? Näin ajatellessani Herra vastasi minulle sanoen: ”*Ei sinun tehtäväsi ole saada heitä vakuuttuneiksi. Se on Pyhän Hengen tehtävä! Sinä vain menet kertomaan heille!*” Sisälläni sanoin: ”*Kyllä, Herra! Juuri niin, minun on mentävä kertomaan heille.*” En saa murehtia ja pelätä, mitä ihmiset ajattelevat minusta, on vain mentävä ja tehtävä se ja annettava Jumalan tehdä loput. Aamen. Kysyin Herralta: ”*Miksi ne vihasivat minua niin paljon? Miksi ne olennot vihasivat minua?*” Hän sanoi: ”*Koska sinut on tehty minun kuvakseni ja ne vihaavat minua.*” Paholainen ei pysty mihinkään Jumalaa vastaan. Hän ei pysty vahingoittamaan Jumalaa sinänsä, mutta hän pystyy vahingoittamaan Jumalan luomakuntaa. Siksi paholainen vihaa ihmiskuntaa ja pettää ihmisen vieden tämän helvettiin. Paholainen aiheuttaa ihmiselle sairauksia ja tekee, minkä voi, vahingoittaakseen Jumalan luomakuntaa.

(Jumalan rauha)

Sitten Jumala antoi ajatustensa virrata minuun. Hän antoi minun koskettaa osaa sydämestään, sitä, kuinka paljon Hän rakastaa ihmiskuntaa. Uskomatonta, en edes pystynyt kestäämään sitä. Se oli niin suunnatonta. Rakkaus, jota Hän tuntee ihmistä kohtaan – tämä kehomme ei kykene kestäämään sitä. Tiedäthän, kuinka paljon me rakastamme vaimoamme ja lapsiamme. Sitä ei voi verratakaan siihen rakkauteen, joka Jumalalla on meitä kohtaan. Hänen rakkautensa on mittaamattoman paljon suurempi kuin meidän rakkautemme tai meidän kykymme rakastaa. Aivan niin kuin sanotaan Ef. 3:19:ssä: ”... *oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä*”. Se on niin paljon tietoa ylempänä, ettei sitä edes käsitä. En kyennyt uskomaan, kuinka paljon Hän rakastikaan ihmiskuntaa: Hän kuoli vain yhdenkin puolesta, ettei tämä joutuisi helvettiin. Ja Häneen koskee valtavasti nähdä yhden Hänen luoduistaan joutuvan sinne. Se tuottaa tuskaa Herralle, Hän itkee nähdessään yhdenkin ihmisen joutuvan helvettiin. Olin hyvin surullinen Herran puolesta.

Tunsin Hänen sydämensä. Hän antoi minun koskettaa osaa sydämestään. Hän tunsii valtavaa surua siitä, että Hänen luomansa joutuivat sinne. Ja minä ajattelin: ”*Minun on mentävä todistamaan, vaikka viimeiseen hengenvetooni saakka – minun täytyy mennä kertomaan maailmalle Jeesuksesta, kuinka hyvä Hän on.*” Meillähän on evankeliumi. Se on ilosanoma. Se on ilosanoma, eikä maailma tiedä. Ihmisille on kerrottava! Meidän täytyy jakaa tätä tietoa. Ihmisiltä vain puuttuu tietoa tältä alalta. Jumala haluaa meidän kertovan heille, kuinka hyvä Hän on ja kuinka Hän vihaa helvettä.

Hän sanoi minulle myös: ”*Kerro heille, että minä tulen hyvin, hyvin pian.*” Ja Hän sanoi sen uudestaan: ”*Kerro heille, että minä tulen hyvin, hyvin pian.*” Nyt ajattelen, että miksi en kysynyt Häneltä: ”*Mitä tarkoitat, Herra? Mitä tarkoittaa sinulle 'pian'?*” Näinhän me ajatteleimme. Mutta minä en kysynyt. Sellaisia vain ei tule mieleen kysyä silloin. Haluat vain palvoa häntä niin. Jumalan rauha, joka tulee yllesi, kun olet Hänen vierellään, on ihmeellinen. Olen ollut voidelluissa jumalanpalveluskokouksissa, mutta niitä ei voi verratakaan siihen Jumalan rakkauteen ja rauhaan, jota tunnet ollessasi Hänen vierellään.

Katsoin sitten ylös ja näin seinämällä ne julmat demonit. Nyt ne näyttivät seinällä olevilta muurahaisilta! Ne näyttivät pelkiltä muurahaisilta! Ne olivat edelleen suuria, mutta koska vierelläni oli Jumalan voima, koko Jumalan luova voima, ne näyttivät muurahaisilta. En tajunnut. Ajattelin: ”*Herra, ne ovat pelkkiä muurahaisia!*” Hän sanoi: ”*Sinun täytyy vain sitoa ne ja ajaa ne pois minun nimessäni.*” Ajattelin: ”*Voi pojat, minkä voiman Hän onkaan antanut seurakunnalle.*” Ilman Jeesusta meistä ei ole mitään vastusta näille julmille demoneille, ei mitään. Ne ovat julmia, mutta Hänen rinnallaan ne eivät ole mitään! Silloin minussa nousi rohkeus ja nähdessäni oliot minun teki mieli tokaista: ”*Tekö olitte niitä elukoita, jotka kiduttivat minua haluten repiä minut kappaleiksi? Käykää päälle! Käykääs nyt päälle!*” Ehkä lihani nousi hiukan tai jotain. Ajattelin, että ”*Jeesus, näytä niille!*”

(Lähtö helvetistä)

Lähtiessämme helvetistä nousimme ylös, maan pinnan yläpuolelle. Nousimme yläpuolelle, koska olimme yhä tunnelissa. Hetken kuluttua en nähnyt sitä enää, mutta olimme kuin pyörremyrskyssä, valtavassa tuulenpyörteessä. Jatkoimme edelleen ylöspäin. Meidän oli ilmeisesti mentävä ylös päästäksemme pois siitä. Kun pääsimme sen yläpään, katsoin alas maata kohti. Olimme hyvin korkealla. Näin maan kaartuvan. On upeaa nähdä maapallo ylhäältä! Tiedän, että Jumala järjesti tämän minulle. Hän olisi voinut lähteä tunnelista miten vain olisi halunnut. Hän tiesi, että lapsena olin aina sydämestäni halunnut nähdä, miltä maapallo näytti avaruudesta käsin. Olinko katsellut liikaa Star Trek -sarjaa tai jotain, mene ja tiedä? Ajattelin vain, että olisi tosi kiva nähdä maapallo, ja kuinka se riippuu tyhjyydessä. Niin kuin Raamatussa sanotaan Job 26:7:ssä:

Pohjoisen hän kaarruttaa autiuden ylle, ripustaa maan tyhjyyden päälle.

Kun katsot sitä, mietit: ”*Mikä tätä palloa pitää ylhäällä? Mikä saa sen pyörimään niin täydellisellä tavalla?*” Jumalalla on kaikki upeasti hallinnassa. Jumalan voima, joka virtasi minuun, se voima, joka Hänellä on, se on niin ihmeellinen. Hänellä on niin valtavasti voimaa. Joka ainut asia on Hänen hallinnassaan. Päästäsi ei putoa hiuskarvakaan maahan Hänen tietämättään. Yksikään lintu ei putoa maahan Hänen tietämättään. Näitä ajatuksia tulvi mieleeni. Jumalalla on niin valtavasti voimaa. Se tuntui suunnattomalta. Jesajassa 40:22 on kohta, jossa sanotaan, että Herra istuu korkealla maanpiirin päällä. Siellä minä olin, korkealla maanpiirin päällä. Ajattelin jopa: ”*Herra, ennen Kristoffer Kolumbustakin ihmiset olisivat voineet lukea tuon sananpaikan ja ymmärtää, että maa on pyöreä.*” Eikö niin? Ihmisethän pohtivat asiaa, ja maan uskottiin olevan litteä. Joka tapauksessa kun palasimme alas, läpäisimme maapalloa suojaavat kilvet. Tiesin että menimme maata ympäröivän, suojaavan lämpökerroksen läpi. Minä vain tiesin sen. Ajattelin jopa typerästi, että ”*täällä sitä mennään Jumalan kanssa, mitenköhän Hän aikoo läpäistä sen suojakerroksen?*” Se on avaruudessa läpäistävä tarkalleen oikeassa kulmassa. Menimme sen läpi ilman minkäänmoisia ongelmia. No, se ei ollut yllätys! Herra varmaan pyöritteli silmiään ja sanoi: ’Minä hoidan kyllä sen asian’. Psalmassa 47:10 sanotaan:

Sillä maan kilvet ovat Jumalan...

Hänen hallinnassaan on kaikki, kaikki. En millään halunnut Hänen lähtevän. Halusin vain olla Hänen seurassaan. Lähestyimme nopeasti Kaliforniaa. Lähestyimme tosi nopeasti, vinhaa vauhtia ja tulimme kotini luokse. Pystyin katsomaan suoraan kotimme katon läpi. Näin itseni makaamassa lattialla. Se tuntui minusta silloin, siinä tilanteessa todella merkittävältä, koska näin ruumiini siellä makaamassa. Ajattelin: ”*Tuo ei voi olla minä, minä olen täällä, tämä on minä!*” Enhän ole koskaan nähnyt kahta itseäni. Siellä lojuin, ja ajattelin: ”*Tuo ei oikeasti ole minä.*” Mieleeni välähti se sanankohta, jossa Paavali sanoo, että olemme pelkässä telttamajassa

(2 Kor. 5:1). Ajattelin: *”Tuo on vain telttamaja, se ei ole mitään. Se on väliaikainen. Tämä on todellinen minä.”* Tästä ikuisuudessa on kysymys. Mieleeni välähti myös, että olemme savua, ja että elämä, josta murehdimme, on vain savua niin kuin Jaak. 4:14:ssä sanotaan, ja kuinka lyhyt tämä elämä onkaan. Se on lyhyt. Sata vuotta, jos elää niin pitkään, ei ole mitään! Se haihtuu kuin savu. Ajattelin: *”Meidän on elettävä Jumalalle.”* Sillä, mitä teemme nyt, täällä, on merkitystä ikuisuudessa. Meidän on todistettava. Meidän on lähdettävä liikkeelle ja pelastettava kadotetut. Me emme saa olla huolissamme kaikenlaisista mitättömistä pikkuasioista, joita me kaikki murehdimme ja joiden annamme viedä aikaamme niin paljon. Meidän todella täytyy lähteä saarnaamaan evankeliumin ilosanomaa, koska elämä loppuu hyvin nopeasti.

Näin kehoni makaavan siellä ja ajattelin, että oli aivan kuin nousisit pois autostasi ja katsoisit sitten autoasi. Se et ole sinä, se on autosi. Se vain kuljettaa sinua ympäriinsä. Tältä asia minusta näytti. Keho kuljettaa minua ympäriinsä täällä maan päällä, mutta tämä on todellinen minä. Ja ajattelin: *”Herra, älä lähde, älä lähde. Haluan vain olla kanssasi vielä hetken.”* Mutta Hän lähti. Tulin kehoni luo, ja jokin veti minut takaisin ruumiiseeni, aivan kuin minut olisi imaistu takaisin nenäni tai suuni kautta.

Juuri silloin, silloin kun Herra lähti, kaikki pelko, kidutus ja piina palasivat mieleeni! Raamatussa sanotaan 1 Joh. 4:18:ssa *”Täydellinen rakkaus karkottaa pelon.”* Täydellinen rakkaus oli ollut vierelläni koko sen ajan, ja kun Hän lähti, yhtäkkiä kaikki pelko ja helvetin kauhut tulivat mieleeni. En voinut kestää sitä, en voinut kestää sitä! Kiljuin. Olin tuskissa. En saattanut elää sen kanssa. Tiesin, ettei tämä ruumis kyennyt kestäämään sellaista pelkoa. Sellaisesta paineesta ei voi selvitä. Ruumis ei ole tarpeeksi vahva. Silloin rukoilin, pystyin rukoilemaan: *”Ota se pois mielestäni!”*

Luonnollisessa mielessä ajateltuna ihmisen täytyisi saada monenlaista apua tai hoitoa selvitäkseen tällaisesta traumasta, mutta Jumala otti sen pois, Hän otti trauman heti pois. Hän jätti muiston, mutta otti trauman ja pelon pois. Olin hyvin kiitollinen.

Tämän jälkeen tapahtui hyvin monenlaisia asioita. Olisipa minulla aikaa kertoa kaikesta siitä, mitä Jumala vahvisti, että minulle tulisi tapahtumaan.

Jos sinä, kuulijani, et tunne Herraa, sinun täytyy kysyä itseltäsi: *”Uskonko tätä miestä ja muitakin, joilla on ollut samantapainen kokemus? Uskonko itse, että se kaikki, mitä hän näki, on todellista?”* Mutta vielä tärkeämpää: uskonko sitä, mitä Jumalan sana sanoo helvetistä? Tahdotko sinä ottaa sen riskin, että sanot: *”Ei, en usko siihen, en usko, että se on totta.”* Tällöin sinun on hylättävä Jumalan sana kokonaisuudessaan ja meidät kaikki, jotka yritämme kertoa sinulle siitä. Haluatko ottaa sen riskin koko ikuisuutesi osalta? Minusta se vaikuttaisi aika tyhmältä. Älä anna paholaisen pettää sinua. Paholainen nauraisi, kun joutuisit helvettiin. Hän nauraisi, koska sinulla oli mahdollisuus vastaanottaa Herra ja jätit sen väliin. Sitten kun joudut sinne, sieltä ei ole paluuta. Sieltä ei kerta kaikkiaan ole paluuta. Olisit siellä kadotettuna ikuisesti.

Saatat miettiä itsekseksi: *”Minähän olen aika hyvä. Olen aika hyvä ihminen. En minä ansaitse joutua sinne.”* Ja todennäköisesti oletkin aika hyvä, verrattuna useimpiin ihmisiin. Mutta sinun ei pidä verrata itseäsi sillä tavalla. Meidän täytyy verrata itseämme Jumalan mittapuun mukaan. Hänen arvosteluperusteensa ovat niin paljon korkeammalla kuin meidän. Hän sanoo sanassaan, että jos valehtelet kerran, vain kerrankin koko elämäsi aikana, olet valehtelija. Jos olet varastanut yhdenkin esineen elämäsi aikana, paperiliittimen, pari minuuttia pomosi ajasta, mitä tahansa vain kerrankin, olet varas. Jos vihastuit ilman syytä, jos et antanut anteeksi jollekin, joka teki jotain väärää sinulle, jos himoitsit jotain naista, ja jos näin oli vain yhdenkin kerran, olet syntinen etkä pääse taivaaseen. Kuten huomaat, meistä ei kukaan täytä mittaa. Me emme täytä mittaa, emmekä pääse sinne omilla teoillamme. Tiitus 3:5 sanoo:

Hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan pelkästä armosta.

Aamen, ratkaisevaa on siis se, kuinka vertaat. Sitä voisi kuvata näin: Eräs nainen katseli lammaslaumaa

mäenrinteellä, ja lampaat olivat kaikki niin kauniin valkoisia mäenrinnettä vasten. Hän sanoi: ”*Katso noita valkoisia lampaita, katso kuinka ne kauniin valkoisilta ne näyttävät.*” Hän meni nukkumaan, ja yöllä satoi lunta. Aamulla hän katsoi ulos ja näki lampaat, ja ne näyttivätkin ikäviltä ja likaisenharmailta valkoista lunta vasten. Meidän täytyy siis verrata itseämme Jumalaan. Hänen arvosteluperusteensa ovat paljon korkeammalla kuin meidän. Näin ollen tarvitsemme Pelastajaa. Me emme pääse taivaaseen omin avuin. Jumala teki siitä ilmaisen lahjan. Jeesus sanoi Joh. 14:6:ssa: ”*Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.*” Jeesus on ainoa keino välttää helvetti.

Jos siis et tunne Herraa, et koskaan ole pyytänyt Jeesusta elämäsi Herraksi ja Vapahtajaksi, etkä ole koskaan ollut sellaisessa tilanteessa, että ääneen pyydät Häntä tulemaan elämääsi, tekisitkö sen nyt? Älä anna paholaisen nauraa sinulle. Pyydä Jeesus elämäsi Herraksi ja Vapahtajaksi. Tee se nyt, kun sinulla on mahdollisuus, koska et tiedä, kuinka paljon aikaa on jäljellä. Et tiedä, vaikka saattaisit kuolla huomenna ja päätyä helvettiin.

Vakuutan, että pelkästään se kuumuuskin olisi siellä sietämätöntä kestettäväksi. Kun WTC-tornit paloivat New Yorkissa, nähtiin, kuinka jotkut hyppäsivät niistä. Käsi kädessä he hyppäsivät. Miten kamalaa se varmasti on ollut. Jos olet joskus ollut oikein korkealla ja katsonut alas, tiedät: olisi kammottavaa hypätä. Mutta heillä oli se kuumuus kohdattavanaan. Ja sitä olisi ollut vain noin viisi sekuntia, se olisi polttanut heidät tuhaksi, ja kuumuutta oli noin tuhat astetta. Tutkijat sanovat, että maan keskustassa on noin 6 700 astetta. Ja sitä täytyy sietää ikuisesti. Jos haluat kärsiä sitä – se olisi perin typerää. Nyt on aika...”

Kokouksen juontaja:

”Raamatussa sanotaan hyvin selvästi, että me kaikki olemme syntisiä ja että kuka tahansa, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Jeesus sanoi, että jos tunnustat minut ihmisten edessä julkisesti, minä vuorostani tunnustan sinun nimesi taivaallisen Isäni ja Pyhien enkelien edessä. Mutta jos kiellät minut ihmisten edessä, minäkin kiellän sinut Isäni edessä. Jos et ole koskaan julkisesti, toisten ihmisten edessä, tunnustanut Jeesusta Kristusta Pelastajaksesi ja ottanut Häntä elämäsi Herraksi, tai jos olet epävarma siitä, onko taivas iankaikkinen kotisi, muista, että Jeesus roikkui paljaana ristillä julkisella paikalla, Hän roikkui siellä sinun puolestasi. Hän kantoi sinun häpeäsi.

Haluan nyt pyytää sinua tekemään jotakin. Jos sinä rukoilet tämän rukouksen sydämesi pohjasta, Jumala pelastaa sinun sielusi ja antaa sinulle varmasti hyvinkin pian mahdollisuuden ilmaista uskosi julkisesti. Etenkin te, jotka olette yleisön joukossa ja tiedätte, että teidän pitäisi, rukoilkaa perässäni näin: ***’Jumala, minä uskon Sinuun. Sinä olet minun Luojaani. Minä olen syntinen. Olen tehnyt syntiä monin tavoin, tietoisesti ja tietämättäni. En ole täyttänyt mittaa. Olen epäonnistunut. Synti tahraa minua. Jeesus, minä uskon Sinuun. Sinä olet Jumalan Poika ikuisesti. Sinä olet Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin ja joka ottaa pois minun syntini. Minä uskon, että Sinä kuolit ristillä, vuodattaen viattoman veresi minun syyllisen sieluni puolesta. Minä uskon, että Sinut haudattiin ja että kolmantena päivänä nousit kuolleista. Sinä elät ikuisesti. Minä kutsun Sinut Herrakseni. Minä kutsun Sinut Pelastajakseni. Annan elämäni Sinulle. Rakastan Sinua ja palvelen Sinua päivieni loppuun asti. Minä kuulun Sinulle. Annan kaiken Sinulle: hyvät puoleni, huonot puoleni, syntini, kaikki suunnitelmani, kaikki haaveeni, annan kaiken Sinulle. Tapahtukoon Sinun tahtosi minussa. Minä uskon, että olen pelastettu, en hyvien töiden avulla vaan uskosta, luottamalla sinuun. Rukoilen Jeesuksen nimessä. Aamen.’***”

>> PITKÄT, ÄÄNEKKÄÄT APLODIT >>

”Aplodit ovat täydellisen sopiva reaktio. Raamatussa sanotaan, että taivaassa ei mikään tuota suurempaa iloa kuin se, kun yksi syntinen tekee parannuksen. Tiedämme vain aavistukselta, mitä taivaassa tapahtuukaan, kun siellä nähdään, mitä tänään teit. Haluan vielä haastaa teitä muita, ja sitten päätän. Haluan esittää alttarikutsun niille meistä, jotka kuulimme todistuksen. Olimme todella onnekkaita, että saimme kuulla Bill-veljen kertovan kokemuksestaan. Aion antaa teille haasteen, mutta tahdon todellakin varoittaa: älä ota sitä vastaan, ellet ole valmis kokemaan Pyhän Hengen toimintaa elämässäsi. En suinkaan halua vaikuttaa epäkunnioittavalta, sanon

ainoastaan, että älä anna tätä lupautta, ellet todella tarkoita sitä. Haaste on kaksiosainen. Ensiksi: en enää pelkää ihmistä. Se on meille suurin yksittäinen estävä tekijä, joka pidättää meitä toimimasta niin kuin uskova, joka todella tietää, että on olemassa taivas ja helvetti. Enää en pelkää ihmisiä. Toiseksi: kerron kaikille tuntemilleni ihmisille Jeesuksesta, taivaasta ja helvetistä koko loppuelämäni. Tämä on iso sitoumus. Jokainen ihminen, jonka tiedän johdattaneen ihmisiä Kristuksen luo, sitoutui näihin kahteen asiaan. Miksi muuten meillä olisi ihmissuhteita, ellei siksi, että kertoisimme ihmisille ihanan ilosanoman, joka pelastaa heidän sielunsa helvetistä? On törkeä rikos Hengessä, että tuntee jonkun, keskustelee hänen kanssaan, viihtyy hänen kanssaan ja nauttii hänen seurastaan, eikä kuitenkaan koskaan kerro hänelle, että ilman Kristusta hän joutuu helvettiin. Jokaisen ihmissuhteen on oltava kanava kertoa sitä totuutta, josta olet kuullut todistuksen tänään. Tämä on loogista. Jos et ole valmis ratkaisuun, ymmärrän. Mutta jos olet valmis sitoutumaan näihin kahteen lupaukseen – jos hyväksyt ne – sano Jumalalle näin:

”Jumala, minä uskon Sinuun. Minä uskon Sinun Poikaasi Jeesukseen, Sinun kallisarvoiseen Pyhään Henkeesi. Minä otan tämän haasteen vastaan nyt. Julistan tämän lupauksen itse, tämä on oma tunnustukseni. Minä en enää pelkää ihmisiä. Minä en enää murehdi ihmisten mielipiteitä. Minun maineeni ei ole tärkeä. Inhoan ihmispelkoa. Kerron loppuelämäni jokaiselle tuntemalleni ihmiselle Sinusta, Herra Jeesus, sekä taivaasta ja paikasta, jota nimitetään helvetiksi. En ole enää piittaamaton ja välinpitämätön. Minä noudatan Sinun sanasi. Minä en pelkää ja puhun suoraan. Tämän minä tunnustan Sinulle, Kaikkivaltias Jumala. ”

Jumala, nosta kaikkialta tästä kaupungista, kansasta ja maailmasta armeijasi – ihmiset, jotka ovat erottaneet oikein ajan, jossa he elävät. Ihmiset, jotka ovat ymmärtäneet, että ikuisuus on vain seuraavan hetken päässä. Ihmiset, jotka ovat nähneet selvästi taivaan kirkkauteen ja helvetin kauhuihin ja asettavat etusijalle totella Jumalaa. Pyydämme nyt Sinun armoasi. Jumala, he ovat antaneet rohkean tunnustuksen. Ilman Sinun armoasi se ei toteudu. Uskomme, että Sinun armosi riittää tekemään sen, mitä Sinun sanasi käskee meitä tekemään. Armo, armo, armo sinun omillesi täällä, JEESUKSEN nimessä.”

